Secretul tânărului ţesător

Secretul tânărului ţesător

Odinioară trăia un rege puternic şi înţelept care îi punea pe supuşii lui să lucreze. Munca era de a executa ţesături de valoare, ale căror detalii, desen, materiale, culori, depindeau de alegerea lui. Când aceasta era terminată, ţesătura uimea prin bogata ei armonie. Dar, pentru că lucrarea nu se făcea fără primejdie, regele le-a spus: „Veţi fi bine primiţi lângă mine oricând, în situaţii grele sau disperate“.

Cauzele de accidente s-au ivit fără încetare; adesea s-a întâmplat ca cel mai bun ţesător să nu poată ieşi dintr-o foarte mare încurcătură.

Uneori se rupea firul pentru că urzeala era slabă sau pentru că firul de aur, inflexibil şi rebel, în loc să se aranjeze în ordine, după legea meseriei, strica întreaga lucrare. Alteori, uitând modelul comandat, muncitorul lucra pe moment după propria lui idee. Renunţi să-l mai deplângi apoi, când ţesătura lui se prezintă diferit faţă de modelul primit.

Într-o zi, aceşti oameni sătui să vadă mereu cum se unesc nodurile unele cu altele, complicându-le munca, au privit în jur cu o figură descurajată şi au văzut la distanţă un război de ţesut bine aşezat, mergând pe căruţul lui fără zdruncinături sau alte necazuri.

Supraîncărcat cu fire de aur, de mătase şi de lână, era pus în mişcare de un copil. Surprinşi, ţesătorii s-au apropiat să vadă pânza mai de aproape. „Dar ce minune, se pare că umbli fără să întâlneşti obstacole, în timp ce noi ne zbatem cu dificultăţile!“. Copilul le-a răspuns: „Aţi auzit ce ne-a spus regele nostru; acolo este remediul. La cel mai mic necaz, eu cer ajutorul lui“. „Dar şi noi îi cerem sfatul, şi seara şi dimineaţa“. Plin de o siguranţă copilărească, el le-a răspuns: „Poate că voi nu acceptaţi întreaga ofertă a stăpânului; până să alergaţi la el, mai zăboviţi puţin; eu îl chem în clipa când se formează nodul“.